

'Väärät odotukset'

Useimmiten pettymykset ja loukkaantumiset johtuvat vääristä odotuksista, joita mieleemme maailmassa kannamme. Muistatko, kuinka erään kerran Jeesuksen opetuslasten joukosta lähti suuri määrä ihmisiä pois, kun he huomaisivat, ettei Jeesus ollutkaan heidän toivomansalainen Messias? Jeesus kysyikin niiltä kahdeltatoista, *"tahdoteko tekin mennä pois"?*

Ihmiset olivat loukkaantuneet Jeesukseen siksi, että Hän ei tullutkaan vapauttamaan heidän kansaansa Rooman vallan alta, vaan sen sijaan *"tekeytyi"* itse Jumalaksi. Vaatipa hän vielä ihmisiä tekemään parannusta, rakastamaan vihollisia, antamaan anteeksi, että itsekin saisi anteeksi, jne.

Tänään me ihmisinä olemme yhtä ymmärtämättömiä, kuin ihmiset Jeesuksen aikana. Saatamme kuulua seurakuntaan ja käydä tilaisuuksissa innokkaasti, mutta silti huulillamme on jatkuvasti ajatuksia siitä, miten siellä jälleen soitettiin vääränlaista musiikkia, puhuja ei osannut riittävän nokkelasti selittää sanaa ja sekään ei tervehtinyt minua, ei edes huomannut jne. Olemmeko käsittäneet seurakunnan olevan viihdekeskus, jossa tulee olla aina mukavaa ja jossa toinen toistamme vain viihdytämme seurapiirileikein?

Entäpä, jos Jeesus itse vierailisi seurakunnissamme, kuinka moni meistä loukkaantuisi Häneen? – Kun syntinen otetaankin pääpuhujan jalkojen juureen ilman halveksuvaa katsetta anteeksi antavin ja rakastavin mielin, ja sen sijaan puututaankin meidän farisealaisuuteen tiukin sanoin - kenen korvat ja silmät sellaiset kestäisi?

Saatammeko ymmärtää, että seurakunta on Kristuksen ruumis ja Hänen läsnäolonsa paikka maanpäällä? Ymmärrämmekö, millainen **vastuu** meillä on **mielipiteistämme** ja omasta tahdostamme seurakuntamme keskellä? **Kirkkastanko minä Kristuksen kuvaa seurakunnassa**, vai haluanko minä mukauttaa sitä tämän maailman näköiseksi?

– *Tulinko täytetyksi Pyhällä Hengellä?* Juuri se on oikea kysymys seurakunnan tilaisuuden jälkeen. Uskovaisena

saadessani opetusta ja tehdessäni parannusta nöyrästi Jeesuksen jalkojen juuressa, ja antaessani Jeesuksen veren vihmoa sydämeni puhtaaksi kaikesta synnistä, sen tulisi johtaa Pyhän Hengen täyteyteen. Tiedän omasta kokemuksestani, että silloin menettävät merkityksensä vääränlaiset musiikit, huonosti puhuvat papit, ystävien halveksuvat katseet ja jopa oma nurja mieli jää taka-alalle.

Hengellä täytyminen ei aina ole sitä, että on valtavasti ääntä ja kielilläpuhumista. Pyhä Henki valtaa minut toisinaan sisäisessä maailmassani toisten siitä mitään tietämättä. *Enhän minäkään tahdo mitenkään häiritä kokouskulttuurimme harmoniaa!!* Eikö olekin merkittävää, että luomamme kulttuuri saattaa estää Jeesuksen seurakunnassa Pyhän Hengen näkyvän ilon ja riemun!?

Tunnetko sisimpäsi pettyvän, kun joku nostaa kätensä ylistykseen ja kiitokseen, laulaa uusin kielin täynnä Pyhää Henkeä? Odotitko jotain muuta, taasta hyvin jäsenellyä puhetta, laaja-alaista selvitystä jostain Raamatun yksityiskohdasta? Entä, olisiko pitänyt soittaa rumpua, vai missään tapauksessa ei?! Tiesitkö, sillä ei ole mitään tekemistä hengellisyyden kanssa - soitetaanko rumpua vai ei. Ne ovat vain omia inhimillisiä mielipiteitämme, joita saamme pitää ainoina oikeina ajatusmalleina. Onko kenties niin, että **palvotkin** jumalana omia **mielipiteitäsi** Jeesuksen sijasta? Oletko luonut ihanan kultaisen vasikan ajatuksistasi ja kumarrat niitä?! Juuri tämä on niin vaarallisen lähellä meitä jokaista. Itsekeskeisinä ja ylpeyteen taipuvaisina saatamme rakastua omiin ajatuksiin ja asenteisiin niin paljon, että ne syrjäyttävät elämästämme Jumalan läsnäolon ja Hänen tahtonsa.

– *Loukkaako tämä teitä?* Tahdotteko tekin mennä pois? Jeesus ei estänyt seuraajiaan lähtemästä pois. Tarkemmin ajatellen, onkin parempi, että vääristä motiiveista ja väärin asentein olevat lähtevät pois. Kun he eivät rakasta Jeesusta, eivät todellisuudessa usko Häneen, vaan pitävät ylimpänä aatteenaan omia ajatuksiaan, heille ja ympäröiville ihmisille onkin parempi, että he menevät pois luomasta kulttuurista, jossa ei ole tilaa Jumalalle ja Hänen vaikutuksilleen Pyhän Hengen voimassa.

Mitä tahansa teetkin seurakunnan keskellä, **huolehdi siitä**, että se **edistää Jeesuksen läsnäoloa** Pyhässä Hengessä ja on viemässä evankeliumia eteenpäin. Kyseenalaista kaikessa aina omat käsitteesi, sillä joka luulee jotain tietävänsä, ei vielä tiedä, niin kuin tietää tulee.

Huononkin seurakunnan keskellä sinä voit täytyä Pyhällä Hengellä. Nurjassa ympäristössä juuri sinä voit olla se, joka et tartukaan nurjuuteen, vaan **tuot** Jeesuksen lempeydellä kaikkea sitä **hyvyyttä esille**, jota Jumalassa on. Ehkäpä sinä menetkin rohkaamaan rumpalipoikaa ja sanot; *"kivasti soitettu ja tuot mukavasti väriä seurakuntaelämäämme."* Ehkäpä juuri tuo nuori kaveri on se avainhenkilö, jonka rumpujen ääni herättää myös muiden ikäistensä mielenkiinnon hengellisiä asioita kohtaan? Jospa sen seurauksena tulee kymmeniä nuoria uskoon, vai onko sittenkin sinun otsakurtussa ahdistelusi parempi?! *"Menkööt helvettiin kaikki, kunhan vain rumpuja ei soiteta!"* **Onko todella mielipiteesi tärkeämpi, kuin se, että seurakunnassa olisi vapaus, jossa Pyhä Henki saisi kosketella, puhutella ja vetää ihmisiä parannukseen ja pelastukseen?!**

Teethän kanssani tänään parannusta *epäjumalan palveluksesta*, juuri siitä, että palvomme omia mielipiteitämme jumalana - lainkaan piittaamatta siitä, mikä on Jumalan tahto. Ethän tahtoisit seurakuntasi olevan vain mielipidekerho, jossa kiistellään vain oikeista opeista ja näkemyksistä. Mieluummin hieman väärin ja heikkoudessa, kunhan vain Jeesuksen armollinen läsnäolo saa olla keskellämme.

"Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen, niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksiensä ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kinasuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalaisuutta keino-voiton saamisen. Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa." 1.Tim.6:3-6

